

Original Research

Identifying the Challenges of Sports Tourism Development in Lorestan Province and Providing Solutions

Shokoufeh Mousavi, Tahereh Nedaei *

۱. M.A. in Event Management and Sports Tourism, Department of Sport Sciences, University of Qom, Qom, Iran
۲. Assistant Professor in Event Management and Sports Tourism, Department of Sport Sciences, University of Qom, Qom, Iran

ARTICLE INFO

Received: 2025/03/17
Reviewed: 2025/04/14
Revised: 2025/05/07
Accepted: 2025/05/20

Keyword:

Development
Tourism
Sport
Strategy
Challenge

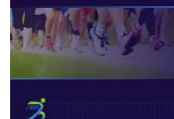
ABSTRACT

Introduction: Sport tourism is considered one of the key capacities for sustainable development in Lorestan Province, yet it faces multiple challenges. The purpose of this study was to identify these challenges and propose appropriate strategies for the development of sport tourism in the province.

Methodology: This research employed a qualitative approach using grounded theory (Glaser's method). The statistical population consisted of experts, professors, and specialists in the field of sport tourism. Sampling was conducted through the snowball method, and in-depth interviews were carried out with 16 participants. The validity of the instrument (interview) was confirmed by the interviewees and subject-matter experts. Reliability was assessed using intra-subject agreement, yielding a coefficient of 0.87. Data were analyzed through open, axial, and selective coding.

Results: The results revealed that the development of sport tourism in Lorestan Province is hindered by several barriers, including weak policy-making and management, insufficient infrastructure and facilities, inadequate human resources, ineffective marketing and advertising, environmental issues, cultural and social challenges, economic constraints, and technological limitations. In response, the proposed strategies to overcome these barriers include effective policy-making, professional management, infrastructure development, human resource enhancement, strengthened marketing, improved environmental conditions, attention to cultural and social aspects, economic support, and technological advancement. Each of these concepts was derived from open codes extracted during the analysis.

Conclusion: The findings indicate that sport tourism development in Lorestan Province suffers from problems such as poor infrastructure, lack of targeted advertising, and absence of comprehensive planning. Therefore, focusing on the proposed strategies can pave the way for sustainable development of sport tourism in the province.

شناسایی چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان و ارائه راهکارها شکوفه موسوی^۱، طاهره ندایی^{۲*}

۱. کارشناس ارشد مدیریت رویدادها و گردشگری ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشگاه قم، قم، ایران
۲. استادیار، مدیریت رویدادها و گردشگری ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشگاه قم، قم، ایران

اطلاعات مقاله

دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۱۲/۲۷
تاریخ داوری: ۱۴۰۳/۰۱/۲۶
بازنگری مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۱۸
پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۳۱

چکیده

مقدمه و هدف: گردشگری ورزشی به‌عنوان یکی از ظرفیت‌های مهم توسعه پایدار در استان لرستان با چالش‌های متعددی مواجه است. هدف پژوهش حاضر شناسایی این چالش‌ها و ارائه راهکارهای مناسب برای توسعه گردشگری ورزشی در استان بود.

روش‌شناسی:

این پژوهش با رویکرد کیفی و استفاده از نظریه داده‌بنیاد (رویکرد گلیزر) انجام شد. جامعه آماری شامل خبرگان، اساتید و کارشناسان حوزه گردشگری ورزشی بود. نمونه‌گیری به روش گلوله‌برفی صورت گرفت و با ۱۶ نفر مصاحبه عمیق انجام شد. روایی ابزار (مصاحبه) توسط مصاحبه‌شوندگان و اساتید متخصص تأیید گردید. پایایی داده‌ها با روش توافق درون‌موضوعی بررسی شد که مقدار آن برابر با ۰.۸۷ بود. داده‌ها با روش کدگذاری باز، محوری و انتخابی تحلیل شدند.

نتایج: این پژوهش نشان داد که توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان با مجموعه‌ای از موانع همچون ضعف سیاست‌گذاری و مدیریت، کمبود زیرساخت‌ها و امکانات، نارسایی در منابع انسانی، بازاریابی و تبلیغات ناکارآمد، مشکلات زیست‌محیطی، چالش‌های فرهنگی و اجتماعی، مسائل اقتصادی و محدودیت‌های فناوری روبه‌رو است. در مقابل، راهکارهای پیشنهادی برای رفع این مشکلات شامل تدوین سیاست‌گذاری کارآمد، مدیریت حرفه‌ای، توسعه زیرساخت‌ها، ارتقای منابع انسانی، تقویت بازاریابی، بهبود شرایط زیست‌محیطی، توجه به ابعاد فرهنگی و اجتماعی، حمایت اقتصادی و ارتقای فناوری می‌باشد که هر یک بر پایه کدهای باز استخراج‌شده از داده‌ها تبیین شده‌اند.

نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد توسعه گردشگری ورزشی در لرستان با مشکلاتی همچون ضعف زیرساخت‌ها، کمبود تبلیغات هدفمند و فقدان برنامه‌ریزی جامع روبه‌رو است. بنابراین، تمرکز بر راهکارهای ارائه‌شده می‌تواند زمینه‌ساز توسعه پایدار گردشگری ورزشی در استان لرستان باشد.

کلید واژگان

شایستگی
عملکرد شغلی
مربطیگری
ورزش

مقدمه

در عصر کنونی و با گسترش ابعاد اقتصادی و فرهنگی، **گردشگری** به بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی انسان‌ها تبدیل شده است؛ به گونه‌ای که می‌تواند بر بهبود خلق‌وخو، افزایش رضایت از زندگی و ارتقای کیفیت زیست افراد اثرگذار باشد. افزون بر این، گردشگری نقشی مهم در تقویت اقتصاد محلی و تحقق عدالت اجتماعی ایفا می‌کند (کیانو و همکاران، ۲۰۲۱). این صنعت به‌عنوان یکی از محرک‌های اصلی توسعه اقتصادی و اجتماعی مناطق شناخته می‌شود و ویژگی بارز آن، ایجاد اثرات چندگانه در بخش‌های مرتبط با اقتصاد ملی است. گردشگری با افزایش تقاضا برای کالاها و خدمات، زمینه رشد تولید و شکل‌گیری شرکت‌های جدید را فراهم می‌سازد. در نتیجه، فعال شدن این بخش در بلندمدت می‌تواند به افزایش سطح تولید، رشد دستمزدها، ایجاد فرصت‌های شغلی و در نهایت ارتقای نظام اجتماعی-اقتصادی منطقه منجر شود (نروو و همکاران، ۲۰۲۱). از سوی دیگر، یکی از شاخه‌های مهم گردشگری که تأثیر قابل توجهی بر شاخص‌های کلان جامعه دارد، **گردشگری ورزشی** است؛ بخشی که توجه ویژه به آن می‌تواند در توسعه پایدار و ارتقای سلامت اجتماعی نقش‌آفرین باشد. صنعت گردشگری به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین صنایع جهانی، نقشی اساسی در تولید درآمد و گسترش تعاملات فرهنگی میان کشورها ایفا می‌کند. همین اهمیت موجب شده است که دولت‌ها در رقابتی فشرده برای بهره‌برداری هرچه بیشتر از مزایای این فعالیت بین‌المللی تلاش کنند (کریمی و همکاران، ۱۴۰۳). رشد سریع جمعیت و افزایش شهرنشینی، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه، چالش‌های متعددی در زمینه تفریح و گذران اوقات فراغت ایجاد کرده است. در این میان، گردشگری به‌عنوان صنعتی پویا توانایی پاسخگویی به نیازهای متنوع فرهنگی، اجتماعی، روانی و جسمانی افراد را دارد و از گذشته تاکنون در جوامع مختلف مسیر تکاملی خود را پیموده است (سالارزهی و همکاران، ۱۴۰۰). بر اساس گزارش‌های سازمان جهانی گردشگری، پیش‌بینی می‌شود تعداد گردشگران بین‌المللی در سال ۲۰۲۲ به حدود ۱٫۶ میلیارد نفر برسد که نشان‌دهنده روند صعودی این صنعت است (امینی و همکاران، ۱۳۹۶). گردشگری ماهیتی چندبعدی دارد و زیرشاخه‌های گوناگونی را دربرمی‌گیرد که یکی از مهم‌ترین آن‌ها **گردشگری ورزشی** است. ورزش و به تبع آن گردشگری ورزشی، سهم قابل توجهی در توسعه اقتصادی و اجتماعی کشورها داشته و به‌عنوان یکی از سریع‌ترین بخش‌های در حال رشد این صنعت شناخته می‌شود. بسیاری از کشورها با درک اهمیت این حوزه، آن را به‌عنوان منبعی مؤثر برای ارتقای وضعیت اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، توسعه زیرساخت‌ها و افزایش اشتغال معرفی کرده‌اند (رضایی سرخایی و همکاران، ۱۴۰۰). با توجه به جایگاه ویژه گردشگری ورزشی، مدیران و سیاست‌گذاران این حوزه آن را ابزاری راهبردی برای دستیابی به اهداف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی تلقی کرده‌اند؛ بخشی که می‌تواند زمینه‌ساز ایجاد فرصت‌های شغلی، رونق

اقتصادی و در نهایت پیشرفت کشور باشد (بهاران و همکاران، ۱۴۰۰). اهداف گردشگری ورزشی متنوع‌اند؛ از جمله جذب گردشگران داخلی و خارجی به دلیل جاذبه‌های خاص، معرفی فرهنگ ملی به سایر کشورها، ورود ارز، ایجاد مشاغل جدید، ساخت اماکن ورزشی و توسعه مناطق محلی. به همین دلیل، برگزاری مسابقات ورزشی و جشنواره‌های جذاب به‌عنوان ابزاری کارآمد برای تقویت صنعت گردشگری مورد استفاده قرار می‌گیرد (گیسون و همکاران، ۲۰۱۸). صنعت گردشگری از سال ۲۰۰۱ به‌عنوان یکی از مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی جهان شناخته شد و در همین راستا، **گردشگری ورزشی** نیز به‌عنوان شاخه‌ای جهانی آغاز به کار کرد. این نوع گردشگری تجربه‌ای مبتنی بر سفر است که افراد برای مشاهده یا مشارکت در رویدادهای ورزشی انجام می‌دهند و امروزه به‌عنوان بازاری مهم در صنعت گردشگری مطرح است (واسمت و همکاران، ۲۰۱۹). گردشگری ورزشی به‌طور کلی سفری است که فرد برای مدتی کوتاه از محیط زندگی خود دور می‌شود و در آن ورزش با قوانین خاص، رقابت‌های بدنی و فعالیت‌های تفریحی طبیعی همراه است. یکی از راهکارهای مؤثر برای توسعه این بخش، ترکیب آگاهانه جاذبه‌های ورزشی با سایر جاذبه‌های گردشگری است (ایتو و هیقام، ۲۰۲۰). اهمیت گردشگری ورزشی به حدی است که کمیته بین‌المللی المپیک و سازمان جهانی گردشگری در جریان بازی‌های المپیک نشست‌های مشترکی برای بررسی مسائل مرتبط با این حوزه برگزار کرده و به دنبال امضای تفاهم‌نامه‌های همکاری هستند (کشتی‌دار و همکاران، ۱۴۰۰). پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد بازار جهانی گردشگری ورزشی در فاصله سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۰ با نرخ رشد مرکب سالانه حدود ۳۶ درصد مواجه بوده است. بسیاری از تحلیلگران این رشد را عامل اصلی توسعه جهانی گردشگری و ارتقای جایگاه آن در اقتصاد بین‌المللی می‌دانند. در دهه ۱۹۹۰ نیز از گردشگری ورزشی به‌عنوان «غول خفته گردشگری» یاد شده بود (زبردست و همکاران، ۱۴۰۰). در کشورهای توسعه‌یافته، گردشگری سهمی بین ۴ تا ۶ درصد از تولید ناخالص داخلی دارد که حدود ۱ تا ۲ درصد آن به گردشگری ورزشی اختصاص یافته است. نمونه بارز این موضوع کشور ترکیه است که با تدوین استراتژی ۲۰۲۳ در سال ۲۰۰۷ و سرمایه‌گذاری بر ظرفیت‌های گردشگری خود توانست بیش از ۱۲۰۰ تیم ورزشی از سراسر جهان را برای برگزاری اردوهای آماده‌سازی جذب کند و درآمدی بالغ بر ۶ میلیون دلار کسب نماید (ایکوز و گنلو، ۲۰۱۰). به‌طور کلی، گردشگری ورزشی علاوه بر آثار اقتصادی، پیامدهای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی نیز دارد. این بخش می‌تواند با ایجاد تنوع در فعالیت‌های محلی، رشد اقتصادی استان‌ها را تسریع کرده و با جذب نیروی انسانی به افزایش اشتغال و درآمدزایی کمک کند. همچنین، توسعه گردشگری ورزشی موجب پایداری اقتصادی شده و به ارتقای مشاغل محلی و افزایش رفاه اجتماعی در قالب راهبردهای توسعه پایدار منجر می‌شود. با وجود ظرفیت‌های گسترده، استان لرستان به

دلیل بر خورداری از جاذبه‌های متعدد گردشگری و زیرساخت‌های ورزشی مناسب، تاکنون نتوانسته است به‌طور کامل زمینه توسعه گردشگری ورزشی و ایجاد فرصت‌های شغلی کوتاه‌مدت را فراهم کند. جذب گردشگران ورزشی در این استان نه تنها امکان افزایش درآمدهای محلی را فراهم می‌آورد، بلکه به ارتقای استانداردهای زندگی، توسعه فناوری و ارتباطات، گسترش زیرساخت‌ها و حمل‌ونقل و ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار نیز کمک خواهد کرد. از این رو، پژوهش حاضر با توجه به اهمیت گردشگری ورزشی در توسعه اقتصادی و اجتماعی لرستان و با در نظر گرفتن خلأ مطالعاتی موجود، به بررسی چالش‌های این حوزه و ارائه راهکارهای عملی برای ارتقای آن می‌پردازد.

روش شناسی

پژوهش حاضر در زمره مطالعات کیفی قرار دارد و با بهره‌گیری از رویکرد نظریه داده‌بنیاد انجام شده است. این تحقیق از نظر ماهیت، کاربردی بوده و هدف آن تولید چارچوب نظری یا مدل مفهومی برای تبیین چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان است. به دلیل ماهیت کیفی، پژوهش در دسته تحقیقات اکتشافی قرار می‌گیرد؛ بدین معنا که تلاش دارد پدیده‌های کمتر شناخته‌شده را آشکار سازد، متغیرهای کلیدی را شناسایی کند و فرضیات اولیه‌ای برای مطالعات آینده ارائه دهد. جامعه آماری این پژوهش شامل خبرگان، اساتید و کارشناسان فعال در حوزه گردشگری ورزشی است. این افراد به دلیل تجربه و دانش تخصصی خود، قادر به ارائه دیدگاه‌های عمیق در زمینه چالش‌ها و فرصت‌های توسعه گردشگری ورزشی هستند. در مجموع، ۱۶ نفر در این تحقیق مشارکت داشتند؛ داده‌ها در مصاحبه چهاردهم به اشباع نظری رسید و برای اطمینان بیشتر دو مصاحبه دیگر نیز انجام شد. نمونه‌گیری در این پژوهش بر اساس رویکرد نظریه داده‌بنیاد، به‌صورت نمونه‌گیری نظری انجام شد. در این شیوه، انتخاب افراد نه به‌صورت تصادفی بلکه با هدف دستیابی به داده‌های غنی و مرتبط با نظریه در حال شکل‌گیری صورت می‌گیرد (چارمز، ۲۰۰۸). به دلیل دشواری دسترسی به افراد واجد شرایط، از روش گلوله‌برفی استفاده شد؛ بدین معنا که هر مصاحبه‌شونده فرد دیگری را معرفی می‌کرد. مصاحبه‌ها تا زمانی ادامه یافت که اطلاعات جدیدی حاصل نشد و پژوهشگر به اشباع نظری رسید. ابزار اصلی گردآوری داده‌ها، مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختاریافته با خبرگان و کارشناسان بود. هر مصاحبه بین ۶۰ تا ۱۰۰ دقیقه به‌صورت باز و فردی انجام شد. پس از پایان هر جلسه، محتوای مصاحبه به‌طور کامل پیاده‌سازی و کدگذاری اولیه صورت گرفت تا مفاهیم پایه استخراج شوند. سپس با ترکیب دیدگاه‌های خبرگان، مبانی نظری و تجربه پژوهشگر، مراحل تحلیل داده‌ها و طراحی مدل انجام شد. مدل اولیه پس از تکمیل در اختیار چند صاحب‌نظر قرار گرفت و با دریافت بازخوردهای آنان، نسخه نهایی تدوین گردید. برای تضمین اعتبار (روایی درونی)، همخوانی میان

برداشت مشارکت‌کنندگان و تفسیر پژوهشگر بررسی شد. معیارهای اعتبار شامل درگیری طولانی‌مدت، مشاهده مداوم، بازبینی همکاران، مشارکت شرکت‌کنندگان و استفاده از منابع چندگانه بود. برای انتقال‌پذیری (روایی بیرونی)، ثبت دقیق کدهای باز و مستندسازی مفاهیم انجام شد تا قابلیت تعمیم یافته‌ها افزایش یابد. در زمینه اعتماد (پایایی)، از سه روش استفاده شد: اعتباریابی توسط مشارکت‌کنندگان، مقایسه داده‌های خام با نظریه استخراج‌شده، و ممیزی توسط متخصصان نظریه داده‌بنیاد. همچنین برای سنجش پایایی از روش توافق درون‌موضوعی استفاده شد که نتایج نشان داد میزان توافق بین دو کدگذار ۸۷ درصد بوده و از حداقل قابل قبول (۶۰ درصد) بالاتر است (کواله، ۱۹۹۶). در خصوص تأییدپذیری (عینیت)، داده‌ها و تفسیرها با منابع معتبر تطبیق داده شد تا از تأثیر ذهنیت فردی پژوهشگر جلوگیری شود. در نهایت، اصالت با انعکاس منصفانه دیدگاه‌ها و ارزش‌های مشارکت‌کنندگان و مستندسازی تغییرات حاصل از فرایند تحقیق تضمین گردید. با توجه به ماهیت کیفی پژوهش، تحلیل داده‌ها بر اساس مراحل سه‌گانه کدگذاری در نظریه داده‌بنیاد انجام شد: کدگذاری باز: استخراج مفاهیم اولیه از داده‌های خام. کدگذاری محوری: انتخاب طبقه محوری و سازمان‌دهی سایر طبقات بر اساس ارتباط با آن. کدگذاری انتخابی: سازمان‌دهی مقولات اصلی حول طبقه محوری و ارائه نظریه نهایی. این فرآیند موجب شد داده‌های گردآوری‌شده به مفاهیم و مقولات اصلی تبدیل شوند و در قالب یک مدل نظری برای تبیین چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان ارائه گردند.

یافته‌ها

در این پژوهش، داده‌ها از طریق مصاحبه عمیق با ۱۶ نفر از خبرگان حوزه گردشگری ورزشی شامل اعضای هیئت علمی، مدرسان دانشگاه، کارکنان اداره ورزش و ورزشکاران حرفه‌ای گردآوری شد. تمامی مشارکت‌کنندگان دارای تحصیلات تکمیلی و تجربه کاری مرتبط بودند که اعتبار و غنای داده‌ها را تضمین می‌کرد. تحلیل داده‌ها با استفاده از روش کدگذاری باز، محوری و گزینشی انجام شد. در مرحله نخست، ۱۰۱ کد باز استخراج گردید که پس از ادغام و حذف موارد مشابه، به ۹ مقوله اصلی در بخش چالش‌ها و ۹ مقوله در بخش راهکارها دسته‌بندی شدند. چالش‌های شناسایی‌شده شامل ضعف سیاست‌گذاری، مشکلات مدیریتی، کمبود زیرساخت، ضعف منابع انسانی، بازاریابی محدود، مسائل زیست‌محیطی، چالش‌های فرهنگی-اجتماعی، موانع اقتصادی و کمبود فناوری بودند. این موارد نشان‌دهنده چندبعدی بودن موانع توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان است. در مقابل، راهکارهای پیشنهادی نیز در قالب ۹ محور عمده ارائه شدند: سیاست‌گذاری مناسب، مدیریت حرفه‌ای، توسعه زیرساخت‌ها، ارتقای منابع انسانی، تقویت بازاریابی، بهبود عوامل زیست‌محیطی،

لرستان نیازمند رویکردی جامع و هماهنگ در ابعاد سیاستی، مدیریتی، اقتصادی، اجتماعی و فناورانه است. این نتایج می‌تواند مبنای طراحی مدل‌های توسعه پایدار گردشگری ورزشی در سطح ملی و بین‌المللی قرار گیرد.

ارتقای تعامل فرهنگی-اجتماعی، حمایت اقتصادی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین. این راهکارها بر اصلاح ساختارهای کلان، توانمندسازی نیروی انسانی، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، بازاریابی دیجیتال، حفاظت محیط‌زیست و نوآوری فناورانه تأکید دارند. در مجموع، یافته‌ها نشان می‌دهند که توسعه گردشگری ورزشی در

جدول ۱. مفاهیم اولیه و مقولات عمده تولید شده در رابطه با چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی

کدگذاری محوری	کدگذاری باز	کدگذاری گزینشی (مقوله مرکزی)
چالش‌های سیاست‌گذاری	نبود سیاست‌های مشخص برای توسعه گردشگری ورزشی	چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان
	ناهماهنگی میان وزارتخانه‌های مرتبط	
	ضعف قوانین حمایتی برای سرمایه‌گذاری در گردشگری ورزشی	
	محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها بر جذب گردشگران خارجی	
	نبود برنامه‌های کلان استانی منطبق با سیاست‌های ملی	
	فقدان سیاست‌های مشوق مالیاتی برای فعالان این حوزه	
چالش‌های مدیریتی	ضعف مدیریت یکپارچه	چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان
	فقدان نقشه راه عملیاتی توسعه گردشگری ورزشی	
	عدم ارزیابی منظم پروژه‌ها و رویدادهای ورزشی	
	نبود برنامه‌های مدیریت بحران برای رویدادها	
	بروکراسی پیچیده و زمان‌بر در صدور مجوزها	
	کمبود تعامل بین مدیران ورزشی و گردشگری	
کمبود زیرساخت و امکانات	فقدان برنامه‌های آموزشی مدیریتی در این حوزه	چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان
	کمبود جاده‌ها و مسیرهای دسترسی مناسب	
	ضعف در حمل‌ونقل عمومی به مقاصد ورزشی	
	فرسودگی تاسیسات ورزشی موجود	
	فقدان مراکز اقامتی استاندارد در نزدیکی اماکن ورزشی	
	نبود علائم و تابلوهای راهنمای گردشگری	
منابع انسانی ضعیف	کمبود امکانات رفاهی در مسیرهای گردشگری ورزشی	چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان
	فقدان دوره‌های آموزشی تخصصی گردشگری ورزشی	
	مهاجرت نیروی انسانی ماهر به سایر استان‌ها	
	کمبود نیروی انسانی متخصص	
	بی‌توجهی به آموزش کارکنان خدمات گردشگری	
	ضعف فرهنگ خدمات‌رسانی حرفه‌ای	
ضعف در بازاریابی و تبلیغات	کمبود نیروهای داوطلب آموزش‌دیده برای رویدادهای ورزشی	چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان
	نبود برند گردشگری ورزشی برای استان لرستان	
	تبلیغات محدود و غیرهدفمند در داخل و خارج کشور	
	استفاده نکردن از شبکه‌های اجتماعی به شکل مؤثر	
	نبود محتوای چندزبانه برای معرفی جاذبه‌ها	
	ضعف در بازاریابی دیجیتال	
مشکلات زیست‌محیطی	نداشتن استراتژی جذب گردشگران خارجی	چالش‌های توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان
	همکاری محدود با آژانس‌های گردشگری بین‌المللی	
	تخریب محیط‌زیست در اثر فعالیت‌های ورزشی بی‌برنامه	
	کمبود برنامه‌های حفاظت از منابع طبیعی	
	تهدید زیستگاه‌های حیات وحش	
	نبود استانداردهای محیط‌زیستی برای رویدادها	
چالش‌های فرهنگی و اجتماعی	مدیریت ضعیف پسماند در رویدادهای ورزشی	چالش‌های فرهنگی و اجتماعی
	عدم آشنایی جامعه محلی با مزایای گردشگری ورزشی	

مقاومت فرهنگی در برابر برخی ورزش‌های جدید	چالش‌های اقتصادی	
نبود تعامل مؤثر میان گردشگران و جامعه محلی		
نگرانی‌های امنیتی و اجتماعی در رویدادهای بزرگ		
کمبود فعالیت‌های فرهنگی جانبی در کنار رویدادها		
عدم توجه به ورزش‌های بومی و سنتی		
مهاجرت جوانان از مناطق مستعد گردشگری		
نبود صندوق حمایت مالی از گردشگری ورزشی		
ریسک بالای سرمایه‌گذاری در این حوزه		
کمبود حمایت مالی از استارت‌آپ‌های گردشگری ورزشی		
فرار سرمایه به استان‌های دیگر		
بازگشت سرمایه طولانی‌مدت برای پروژه‌ها		
ضعف در جذب سرمایه‌گذاران بخش خصوصی		
بی‌توجهی به ارزیابی اثرات اقتصادی رویدادها		
نبود سامانه رزرو آنلاین مراکز و رویدادهای ورزشی		
کمبود اپلیکیشن‌های راهنمای گردشگری ورزشی		
نبود سیستم‌های هوشمند مدیریت رویداد		
نبود نوآوری در طراحی رویدادها	مشکلات فناوری	
ضعف اینترنت و ارتباطات در مناطق گردشگری		
عدم آشنایی کارکنان با فناوری‌های نوین گردشگری		

و تمامی متغیرها دارای توزیع نرمال می‌باشند بنابراین می‌توان جهت بررسی فرضیه‌های پژوهش می‌توان از روش‌های پارامتریک استفاده نمود.

نتایج آزمون کلموگراف اسمیرنوف در جدول ۲ نشان می‌دهد با توجه به این که سطح معناداری آزمون (Sig) در تمام متغیرها بیشتر از ۰/۰۵ می‌باشد، ادعای نرمال بودن داده‌ها پذیرفته شده

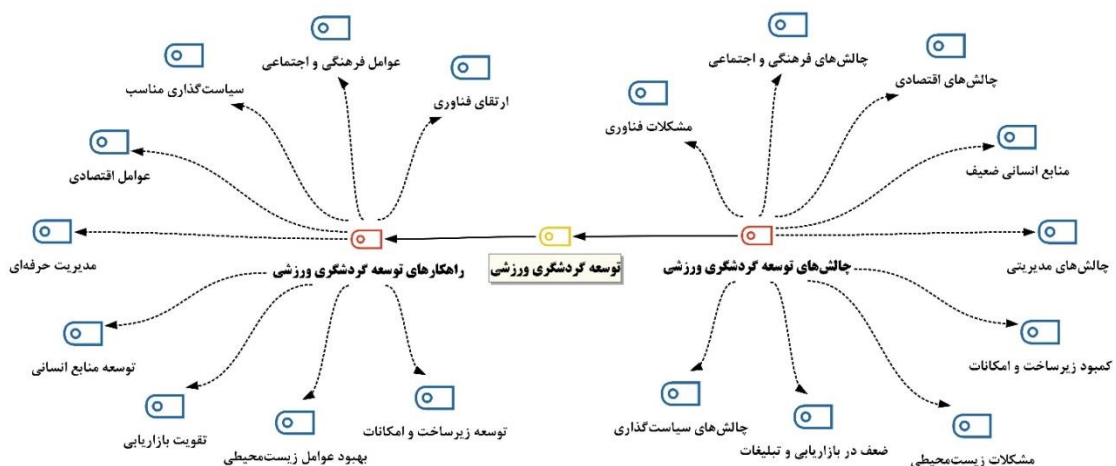
جدول ۲. مفاهیم اولیه و مقولات عمده تولید شده در رابطه با راهکارهای توسعه گردشگری ورزشی

کدگذاری گزینشی (مقوله مرکزی)	کدگذاری محوری	کدگذاری باز
راهکارهای توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان	سیاست‌گذاری مناسب	تدوین و تصویب سیاست‌های جامع ملی و استانی گردشگری ورزشی
		ایجاد هماهنگی میان وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های ذی‌ربط
		تدوین قوانین حمایتی و مشوق‌های مالیاتی برای سرمایه‌گذاران
	مدیریت حرفه‌ای	راه‌اندازی کمیته‌های نظارت بر اجرای سیاست‌ها
		ایجاد نهاد یا دفتر تخصصی گردشگری ورزشی در استان
		طراحی و اجرای نقشه راه عملیاتی
		کاهش پیچیدگی‌های اداری و تسهیل صدور مجوزها
	توسعه زیرساخت و امکانات	آموزش مدیران و کارکنان مرتبط با حوزه گردشگری ورزشی
		برگزاری جلسات منظم ارزیابی و بازخورد پروژه‌ها
		تدوین برنامه‌های مدیریت بحران
		توسعه و بهسازی جاده‌ها و مسیرهای دسترسی
		ایجاد و ارتقای مراکز اقامتی استاندارد
	توسعه منابع انسانی	بهبود و توسعه حمل‌ونقل عمومی به مقاصد ورزشی
		تجهیز اماکن ورزشی به امکانات ایمنی و بهداشتی
		نصب تابلوها و علائم راهنمای گردشگری حرفه‌ای
		برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی برای مدیران و کارکنان
تقویت بازاریابی	آموزش زبان‌های خارجی برای راهنمایان گردشگری	
	جذب و حفظ نیروی متخصص	
	ارتقای فرهنگ خدمت رسانی حرفه‌ای	
		ایجاد برند قوی و منحصر به فرد

استفاده از شبکه‌های اجتماعی برای تبلیغات	
تولید محتوای چندزبانه و متنوع برای معرفی جاذبه‌ها	
طراحی بسته‌های سفر ترکیبی و جذاب برای جذب گردشگر	
همکاری با آژانس‌ها و سازمان‌های گردشگری بین‌المللی	
تدوین و اجرای برنامه‌های حفاظت از منابع طبیعی	بهبود عوامل زیست‌محیطی
آموزش گردشگران و جامعه محلی در زمینه حفاظت محیط‌زیست	
مدیریت پسماند و کاهش آلودگی در رویدادها	
بهبود فرهنگ احترام به محیط زیست	
افزایش آگاهی جامعه محلی نسبت به مزایای گردشگری ورزشی	عوامل فرهنگی و اجتماعی
ترویج فرهنگ میزبانی و مهمان‌نوازی حرفه‌ای	
تقویت تعامل میان گردشگران و جامعه میزبان	
حمایت از ورزش‌های بومی و سنتی	
تشویق مشارکت مردم در برنامه‌ریزی و مدیریت رویدادها	عوامل اقتصادی
ایجاد صندوق‌های حمایت مالی	
توسعه بیمه‌های تخصصی برای ورزشکاران و برگزارکنندگان	
ارائه مشوق‌های مالی برای سرمایه‌گذاران بخش خصوصی	
مطالعات اقتصادی جامع پیش از اجرای پروژه‌ها	ارتقای فناوری
جذب استارت‌آپ‌ها و نوآوری در گردشگری ورزشی	
توسعه سامانه‌های رزرو آنلاین	
استفاده از فناوری در معرفی جاذبه‌ها	
راه‌اندازی سیستم‌های هوشمند مدیریت رویداد	
ایجاد سامانه پرداخت الکترونیکی	
بکارگیری نوآوری در اجرای رویدادها	
ارتقاء زیرساخت‌های اینترنتی	

یافته‌های پژوهش نشان داد که توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان با مجموعه‌ای از چالش‌های چندبعدی شامل ضعف سیاست‌گذاری، مشکلات مدیریتی، کمبود زیرساخت و امکانات، ضعف منابع انسانی، بازاریابی محدود، مسائل زیست‌محیطی، چالش‌های فرهنگی و اجتماعی، موانع اقتصادی و کمبود فناوری مواجه است. در مقابل، راهکارهای پیشنهادی برای غلبه بر این موانع بر سیاست‌گذاری کارآمد، مدیریت حرفه‌ای، توسعه زیرساخت‌ها، توانمندسازی منابع

انسانی، تقویت بازاریابی، حفاظت محیط‌زیست، ارتقای تعامل فرهنگی-اجتماعی، حمایت‌های اقتصادی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین تأکید دارند. در نهایت، مدل پژوهش با ادغام این چالش‌ها و راهکارها ارائه شده است تا مسیر توسعه پایدار گردشگری ورزشی در استان لرستان ترسیم گردد.

بحث

یافته‌های پژوهش نشان داد که یکی از مهم‌ترین موانع توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان، ضعف در سیاست‌گذاری است. این چالش در قالب مجموعه‌ای از عوامل به‌هم‌پیوسته بروز می‌کند؛ از جمله نبود سیاست‌های جامع و مشخص، ناهماهنگی میان وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مرتبط، ضعف قوانین حمایتی برای سرمایه‌گذاری، محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها در جذب گردشگران خارجی، فقدان برنامه‌های کلان‌استانی منطبق با سیاست‌های ملی و نبود مشوق‌های مالیاتی برای فعالان این حوزه. نتایج این بخش با مطالعات شاه‌آبادی و همکاران (۱۴۰۲)، سالارزهی و همکاران (۱۴۰۰)، وانپونی و همکاران (۲۰۲۴) و یانگ و همکاران (۲۰۲۰) همسو است که همگی بر نقش موانع سیاسی در کندی توسعه گردشگری ورزشی تأکید داشته‌اند. با وجود ظرفیت‌های طبیعی و جغرافیایی لرستان، نبود سیاست‌های مشخص و جامع موجب پراکندگی تصمیم‌ها و اقدامات شده است. این پراکندگی، زمینه‌ساز ناهماهنگی نهادی و تداخل سیاست‌هاست که در نهایت به ضعف قوانین حمایتی و کاهش تمایل سرمایه‌گذاران منجر می‌شود. در چنین شرایطی، تحریم‌های بین‌المللی نیز به‌عنوان عاملی بیرونی، دسترسی به بازار گردشگران خارجی را محدود کرده و هزینه‌های عملیاتی را افزایش می‌دهند. نبود مشوق‌های مالیاتی نیز فشار مضاعفی بر فعالان این حوزه وارد کرده و توان رقابتی آنان را کاهش می‌دهد. در مجموع، این عوامل یک چرخه خودتقویت‌کننده ایجاد کرده‌اند که مانع اصلی شکوفایی گردشگری ورزشی در استان محسوب می‌شود و ظرفیت‌های طبیعی موجود را از تبدیل شدن به فرصت‌های اقتصادی پایدار بازمی‌دارند. راهکار مقابله با این چالش، اتخاذ سیاست‌گذاری مناسب و منسجم است. نخستین گام در این مسیر، تدوین و تصویب سیاست‌های جامع ملی و استانی گردشگری ورزشی با چشم‌انداز روشن، اهداف مشخص و راهبردهای کاربردی است. وجود چنین سیاست‌هایی به‌عنوان نقشه راه، از پراکندگی و موازی‌کاری جلوگیری کرده و همه‌ذی‌نفعان را به سمت توسعه هماهنگ هدایت می‌کند. تحقق این سیاست‌ها نیازمند همکاری میان وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های مرتبط است؛ زیرا گردشگری ورزشی ماهیتی میان‌رشته‌ای دارد و با حوزه‌های ورزش، گردشگری، محیط‌زیست، حمل‌ونقل، فرهنگ و اقتصاد در ارتباط است. ایجاد ساختارهای مشترک، جلسات هماهنگی منظم و تعریف وظایف مشخص می‌تواند این تعامل را تقویت کند. در کنار سیاست‌گذاری، تدوین قوانین حمایتی و مشوق‌های مالیاتی برای سرمایه‌گذاران اهمیت ویژه‌ای دارد. کاهش مالیات، ارائه تسهیلات بانکی، تضمین بازگشت سرمایه و حمایت‌های حقوقی می‌تواند انگیزه بخش خصوصی و سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را افزایش دهد. با این حال، سیاست‌ها و قوانین بدون نظارت و پایش مستمر کارآمد

نخواهند بود. بنابراین، تشکیل کمیته‌های نظارت بر اجرای سیاست‌ها ضروری است تا پیشرفت برنامه‌ها رصد شود، مشکلات شناسایی گردد و مسیر اقدامات اصلاح شود. حضور نمایندگان دستگاه‌های مختلف و کارشناسان مستقل در این کمیته‌ها، تضمین‌کننده شفافیت، پاسخگویی و اجرای صحیح سیاست‌ها خواهد بود. نتایج پژوهش نشان داد که یکی از موانع اساسی در مسیر توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان، ضعف در مدیریت و نبود سازوکارهای اجرایی منسجم است. این یافته با مطالعات قاسم‌پور و همکاران (۱۳۹۶) و یانگ و همکاران (۲۰۲۰) همسو بوده و بر اهمیت مدیریت کارآمد در این حوزه تأکید دارد. با وجود ظرفیت‌های طبیعی و فرهنگی استان، نبود مدیریت یکپارچه موجب پراکندگی سیاست‌ها و اقدامات شده است. هر نهاد بر اساس اولویت‌های خود عمل می‌کند و در نتیجه اهداف مشترک و بلندمدت تعریف نمی‌شوند. این وضعیت به فقدان نقشه راه عملیاتی منجر شده و اقدامات بیشتر به‌صورت مقطعی و واکنشی پیش می‌روند. نبود نظام ارزیابی منظم نیز باعث تکرار اشتباهات گذشته و تصمیم‌گیری‌های مبتنی بر حدس و تجربه شخصی می‌شود. علاوه بر این، فقدان برنامه‌های مدیریت بحران و بروکراسی پیچیده در صدور مجوزها، انگیزه سرمایه‌گذاری و ابتکار عمل را کاهش داده و فرصت‌های توسعه را از بین می‌برد. کمبود تعامل میان مدیران ورزشی و گردشگری نیز مانع از طراحی محصولات گردشگری مبتنی بر ظرفیت‌های ورزشی استان شده و شکاف همکاری میان این دو حوزه را تشدید کرده است. راهکار مقابله با این چالش، حرکت به سمت مدیریت حرفه‌ای و ایجاد ساختارهای سازمانی کارآمد است. نخستین گام در این مسیر، تشکیل یک نهاد یا دفتر تخصصی گردشگری ورزشی در استان است که بتواند به‌عنوان مرکز اصلی مدیریت، برنامه‌ریزی و هماهنگی عمل کند. وجود چنین نهادی موجب تسریع تصمیم‌گیری‌ها، افزایش هماهنگی میان دستگاه‌ها و اجرای دقیق‌تر طرح‌ها خواهد شد. پس از شکل‌گیری این ساختار، تدوین نقشه راه عملیاتی با اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت ضروری است. این نقشه باید مبتنی بر تحلیل ظرفیت‌ها و چالش‌های استان باشد و با تعیین شاخص‌های کلیدی عملکرد، امکان پایش و اصلاح اقدامات را فراهم کند. کاهش پیچیدگی‌های اداری و تسهیل صدور مجوزها نیز از دیگر اقدامات حیاتی است که می‌تواند زمینه جذب سرمایه‌گذاری و اجرای سریع‌تر پروژه‌ها را فراهم آورد. در کنار این اصلاحات، تدوین و اجرای برنامه‌های مدیریت بحران اهمیت ویژه‌ای دارد. رویدادهای ورزشی و گردشگری ممکن است با بحران‌هایی مانند حوادث طبیعی یا مشکلات امنیتی مواجه شوند و داشتن برنامه‌های پیشگیرانه و هماهنگ، توان استان را در مدیریت این شرایط افزایش می‌دهد. چنین اقداماتی نه تنها امنیت و رضایت گردشگران را تضمین می‌کند، بلکه اعتبار استان را در سطح ملی و بین‌المللی ارتقا می‌بخشد. یکی از

چالش‌های مهم در مسیر توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان، ضعف زیرساخت‌های فیزیکی و خدماتی است. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که کمبود جاده‌ها و مسیرهای دسترسی مناسب، ضعف حمل‌ونقل عمومی، فرسودگی تأسیسات ورزشی، نبود مراکز اقامتی استاندارد و فقدان علائم راهنمای گردشگری، زنجیره‌ای از محدودیت‌ها ایجاد کرده‌اند که تجربه گردشگران را تضعیف کرده و انگیزه سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهند. این یافته‌ها با تحقیقات قربانی قهفرخی و همکاران (۱۴۰۱)، امینی و همکاران (۱۳۹۸)، وانیونی و همکاران (۲۰۲۴) و رینر (۲۰۲۲) همسو است. ضعف زیرساخت‌ها نه تنها ایمنی و کیفیت سفر را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بلکه مانع بهره‌برداری کامل از ظرفیت‌های طبیعی و ورزشی استان می‌شود و سهم لرستان را در اقتصاد محلی و ملی محدود می‌سازد. راهکار مقابله با این چالش، توجه ویژه به توسعه زیرساخت‌ها و امکانات است. بهسازی مسیرهای دسترسی و جاده‌ها، ارتقای حمل‌ونقل عمومی، ایجاد مراکز اقامتی استاندارد و نصب علائم راهنمای حرفه‌ای، اقداماتی هستند که می‌توانند کیفیت تجربه گردشگران را ارتقا دهند و زمینه جذب گردشگران داخلی و خارجی را فراهم کنند. این اقدامات علاوه بر افزایش رضایت بازدیدکنندگان، موجب رونق اقتصادی و توسعه پایدار گردشگری ورزشی در استان خواهند شد. از سوی دیگر، کمبود منابع انسانی متخصص نیز یکی دیگر از موانع بنیادین توسعه گردشگری ورزشی در لرستان است. نبود دوره‌های آموزشی تخصصی، مهاجرت نیروهای ماهر به سایر استان‌ها، کمبود نیروی انسانی آموزش‌دیده در زمینه مدیریت رویدادها، بازاریابی و خدمات گردشگری، و بی‌توجهی به آموزش کارکنان فعال در مراکز خدماتی، کیفیت برنامه‌ها و رویدادها را کاهش داده و جذابیت استان برای گردشگران حرفه‌ای و تیم‌های ورزشی را محدود کرده است. این ضعف موجب شده سطح خدمات استان با استانداردهای جهانی فاصله داشته باشد و تجربه کلی گردشگران تحت تأثیر منفی قرار گیرد. راهکار پیشنهادی در این بخش، توسعه منابع انسانی و ارتقای مهارت‌های آنان است. برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی برای مدیران و کارکنان، آموزش زبان‌های خارجی برای راهنمایان گردشگری، جذب و حفظ نیروهای متخصص و ارتقای فرهنگ خدمت‌رسانی حرفه‌ای، اقداماتی هستند که می‌توانند کیفیت خدمات را بهبود بخشند و رضایت گردشگران را افزایش دهند. ایجاد شرایط کاری مناسب، فرصت‌های ارتقاء شغلی و محیطی انگیزشی نیز نقش مهمی در حفظ نیروی انسانی ماهر دارد. تقویت نگرش مشتری‌مداری و ارائه خدمات باکیفیت، علاوه بر ارتقای تجربه گردشگران، موجب افزایش اعتماد و تکرار بازدید از استان خواهد شد. یکی از چالش‌های اساسی در مسیر توسعه گردشگری ورزشی استان لرستان، ضعف در بازاریابی و تبلیغات است. نبود یک برند مشخص و قدرتمند برای گردشگری ورزشی استان موجب شده پیام‌ها و فعالیت‌های تبلیغاتی پراکنده، مقطعی و فاقد انسجام باشند. این خلأ برندینگ به تبلیغات محدود و غیرهدفمند در داخل و خارج کشور منجر شده و ظرفیت‌های ورزشی استان کمتر به

آگاهی بازار هدف می‌رسد. علاوه بر این، بهره‌گیری ناکافی از شبکه‌های اجتماعی و ضعف در بازاریابی دیجیتال، حضور لرستان را در فضای آنلاین کم‌رنگ کرده است. نبود وبسایت‌های تخصصی، تبلیغات هدفمند و همکاری محدود با آژانس‌های گردشگری بین‌المللی نیز دسترسی استان به بازارهای جهانی را محدود ساخته است. این نتایج با تحقیقات قاسم‌پور و همکاران (۱۴۰۳)، علیزاده (۱۴۰۱) و همونسی و تیچاوا (۲۰۱۹) همسو است. راهکار مقابله با این چالش، تقویت بازاریابی و ایجاد یک برند قوی و متمایز برای گردشگری ورزشی استان است. برند باید هویت واحدی ایجاد کند که ظرفیت‌ها و ویژگی‌های خاص لرستان را برجسته سازد و اعتماد و علاقه گردشگران داخلی و خارجی را جلب کند. بهره‌برداری هوشمندانه از شبکه‌های اجتماعی می‌تواند نقش کلیدی در معرفی و ترویج این برند ایفا کند و با تولید محتوای جذاب و متنوع، آگاهی عمومی را افزایش دهد. همچنین همکاری با آژانس‌های گردشگری بین‌المللی زمینه‌ساز ورود استان به بازارهای جهانی، جذب سرمایه‌گذاری خارجی و طراحی بسته‌های سفر ترکیبی خواهد بود. در مجموع، شکل‌گیری برند قوی، استفاده هدفمند از رسانه‌های دیجیتال و توسعه همکاری‌های بین‌المللی می‌تواند ظرفیت‌های بالقوه لرستان را به فرصت‌های بالفعل تبدیل کند. از سوی دیگر، مشکلات زیست‌محیطی نیز یکی از موانع مهم توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان محسوب می‌شود. فعالیت‌های ورزشی بی‌برنامه در مناطق طبیعی منجر به تخریب محیط‌زیست، فرسایش خاک، آسیب به پوشش گیاهی، آلودگی منابع آبی و تهدید زیستگاه‌های حیات وحش شده است. نبود برنامه‌های حفاظت از منابع طبیعی، فقدان استانداردهای محیط‌زیستی برای رویدادها و مدیریت ضعیف پسماند، این روند تخریب را تشدید کرده و جذابیت بلندمدت مقصد را کاهش داده است. این یافته‌ها با تحقیقات مختاریان و همکاران (۱۴۰۲)، بهاران و همکاران (۱۴۰۰) و چانگ و همکاران (۲۰۲۰) همسو است. راهکار مقابله با این چالش، توجه ویژه به بهبود عوامل زیست‌محیطی است. تدوین و اجرای برنامه‌های جامع حفاظت از منابع طبیعی، شناسایی مناطق حساس و تعیین دستورالعمل‌های مشخص برای بهره‌برداری پایدار، نخستین گام در این مسیر است. آموزش گردشگران و جامعه محلی درباره اهمیت حفظ محیط‌زیست و اثرات فعالیت‌های گردشگری، زمینه‌ساز رفتارهای مسئولانه‌تر خواهد بود. همچنین ترویج فرهنگ احترام به محیط‌زیست به‌عنوان یک ارزش اجتماعی، موجب کاهش آسیب‌های ناشی از فعالیت‌های گردشگری و ارتقای کیفیت تجربه بازدیدکنندگان می‌شود. این اقدامات در کنار هم می‌توانند چرخه تخریب محیط‌زیست را متوقف کرده و مسیر توسعه پایدار گردشگری ورزشی در استان لرستان را هموار سازند. یکی از موانع مهم توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان، چالش‌های فرهنگی و اجتماعی است. نتایج نشان داد که عدم آشنایی جامعه محلی با مزایای گردشگری ورزشی، مقاومت در برابر برخی ورزش‌های جدید، نبود تعامل مؤثر میان گردشگران و مردم محلی، نگرانی‌های امنیتی در رویدادهای بزرگ، کمبود فعالیت‌های

فرهنگی جانبی، بی‌توجهی به ورزش‌های بومی و سنتی و مهاجرت جوانان از مناطق مستعد، از جمله مشکلات اصلی هستند. این عوامل موجب شده پیوند میان صنعت گردشگری ورزشی و جامعه محلی ضعیف باشد و ظرفیت‌های طبیعی و ورزشی استان به فرصت‌های پایدار تبدیل نشوند. راهکار مقابله با این چالش، ارتقای آگاهی جامعه محلی، ترویج فرهنگ میزبانی و مهمان‌نوازی حرفه‌ای، حمایت از ورزش‌های بومی و ایجاد برنامه‌های فرهنگی مکمل در کنار رویدادهای ورزشی است. چنین اقداماتی می‌تواند مشارکت فعال مردم را افزایش داده و تجربه گردشگران را غنی‌تر کند. چالش‌های اقتصادی نیز به‌عنوان مانعی جدی مطرح شدند. نبود صندوق‌های حمایتی، طولانی بودن بازگشت سرمایه، کمبود حمایت از استارت‌آپ‌ها، فرار سرمایه به استان‌های دیگر و ضعف در جذب سرمایه‌گذاران بخش خصوصی، زنجیره‌ای از مشکلات مالی ایجاد کرده‌اند که مانع توسعه پایدار گردشگری ورزشی می‌شود. این یافته‌ها با مطالعات پیشین همسو بوده و نشان می‌دهد که بدون حمایت مالی و سیاست‌های تشویقی، سرمایه‌گذاری در این حوزه جذابیت چندانی ندارد. راهکار پیشنهادی، ایجاد صندوق‌های حمایتی، ارائه تسهیلات بانکی ویژه، معافیت‌های مالیاتی و کاهش بروکراسی اداری است. همچنین حمایت از استارت‌آپ‌ها و طرح‌های نوآورانه می‌تواند به تحول در خدمات گردشگری ورزشی کمک کند و زمینه جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید را فراهم آورد. در نهایت، مشکلات فناوری یکی دیگر از چالش‌های کلیدی شناسایی شد. نبود سامانه‌های رزرو آنلاین، کمبود اپلیکیشن‌های راهنمای گردشگری ورزشی، فقدان نوآوری در طراحی رویدادها، ضعف زیرساخت‌های اینترنتی و عدم آشنایی کارکنان با فناوری‌های نوین، موجب کاهش کیفیت خدمات و محدود شدن دسترسی گردشگران به اطلاعات و امکانات شده است. این ضعف‌ها

مانع از بهره‌برداری کامل از ظرفیت‌های دیجیتال و کاهش جذابیت لرستان در بازار گردشگری ورزشی داخلی و بین‌المللی می‌شوند. راهکار مقابله با این چالش، توسعه سامانه‌های رزرو آنلاین، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین مانند تورهای مجازی و واقعیت افزوده، نوآوری در برگزاری رویدادها و ارتقای زیرساخت‌های ارتباطی است. همچنین آموزش کارکنان در زمینه فناوری‌های جدید می‌تواند به استفاده مؤثرتر از ابزارهای دیجیتال کمک کند و کیفیت خدمات را ارتقا دهد.

نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که توسعه گردشگری ورزشی در استان لرستان با مجموعه‌ای از چالش‌های سیاسی، مدیریتی، زیرساختی، انسانی، بازاریابی، زیست‌محیطی، فرهنگی، اقتصادی و فناورانه مواجه است که به صورت زنجیره‌ای یکدیگر را تقویت کرده و مانع بهره‌برداری کامل از ظرفیت‌های طبیعی و ورزشی استان می‌شوند. در مقابل، راهکارهای پیشنهادی بر تدوین سیاست‌های جامع، مدیریت حرفه‌ای، توسعه زیرساخت‌ها، توانمندسازی منابع انسانی، بازاریابی نوین، حفاظت محیط‌زیست، ارتقای تعامل فرهنگی-اجتماعی، حمایت اقتصادی و بهره‌گیری از فناوری‌های دیجیتال تأکید دارند. اجرای این راهکارها در قالب یک رویکرد جامع و هماهنگ می‌تواند مسیر توسعه پایدار گردشگری ورزشی در لرستان را هموار ساخته، جایگاه استان را در بازار داخلی و بین‌المللی ارتقا دهد و زمینه‌ساز رشد اقتصادی و اجتماعی منطقه گردد.

منابع

in Uttar Pradesh: Emerging trends, strategic initiatives and sustainable development. *Idealistic Journal of Advanced Research in Progressive Spectrums*, 3(7), 35-43.*

Coca-Stefaniak, J. A., & van Zyl, C. (2025). Urban tourism research – the future is interdisciplinary. *International Journal of Tourism Cities*, 1-2.

Donici, D. S., & Dumitras, D. E. (2024). Nature-based tourism in national and natural parks in Europe: A systematic review. *Forests*, 15(4), 588.*

Eksell, J., & Månsson, M. (2024). Advancing a tourist perspective in inclusive place branding: Anticipated constraints of domestic tourists with foreign backgrounds. *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, 1-16.

Bao, P. (2025). An analysis of the path of integration of national traditional sports and modern cultural tourism industry.

Buhalis, D., Leung, X. Y., Fan, D., Darcy, S., Chen, G., Xu, F., ... & Farmaki, A. (2023). Tourism 2030 and the contribution to the sustainable development goals: The tourism review viewpoint. *Tourism Review*, 78(2), 293-313.

Cao, T. (2023). Sports brands and tourism: Unexpected perspectives of mutual development. *Modern Economy and Management*, 2(9).

Carvalho, P. (2023). Revitalizing business tourism in the European Union: Strategies for growth. *Administrative Sciences*, 13(8), 180.*

Chauhan, D. S. (2024). Exploring the potential and challenges of sports tourism

Sudarmanto, E., Raharjo, B. B., Kristiyanto, A., Sulaiman, S., Setyawati, H., Priyono, B., & Jariono, G. (2025). A systematic review for the development of sustainable tourism destinations based on sports tourism. *Retos*, 62, 646-654.

Figueiredo, N., Abrantes, J. L., & Costa, S. (2024). Mapping the sustainable development in health tourism: A systematic literature review. *Sustainability*, 16(5), 1901.*

Guan, Z., & Zhang, L. (2024). The study for the analysis of the development trend of sports tourism. *Academic Journal of Science and Technology*, 9(1), 263-265.*

Klepej, D., & Marot, N. (2024). Considering urban tourism in strategic spatial planning. *Annals of Tourism Research Empirical Insights*, 5(2), 100136.*

Kong, H., Qiu, X., Wang, K., Bu, N., Cheung, C., & Zhang, N. (2025). Exploring Chinese sustainable tourism: A 25-year perspective. *Journal of Sustainable Tourism*, 33(7), 1373-1391.*

Koo, C., Kwon, J., Chung, N., & Kim, J. (2023). Metaverse tourism: Conceptual framework and research propositions. *Current Issues in Tourism*, 26(20), 3268-3274.*

Kumar, S., Valeri, M., Kumar, V., Kumar, S., & Bhatt, I. K. (2023). Mapping the research trends on sports tourism and sustainability: A bibliometric analysis. *Sport and Tourism*, 1-22.

Kusumah, E. P. (2024). Sustainable tourism concept: Tourist satisfaction and destination loyalty. *International Journal of Tourism Cities*, 10(1), 166-184.*

Lazic, S., & Della Lucia, M. (2024). A holistic and pluralistic perspective for justice through tourism: A regenerative approach. *Tourism Geographies*, 1-18.

Li, Z., Huo, M., Huo, T., & Luo, H. (2024). Digital tourism research: A bibliometric visualisation review (2002–2023) and research agenda. *Tourism Review*, 79(2), 273-289.*

Liu, J., Hall, C. M., Zhu, C., & Cheng, V. T. P. (2024). Redefining the concept of smart tourism in tourism and hospitality. *Anatolia*, 35(3), 566-578.*

Mavrin, I., Turşie, C., & Luşă Mătişescu, M. (2024). Exploring sustainable tourism through virtual travel: Generation Z's perspectives. *Sustainability*, 16(24).*